

[Hedelund.]

Man har aabenbart indenfor disse to Partier den Opfattelse, at naar man blot tilstrækkelig længe og tilstrækkelig tid præsenterer disse Millioner, vil Befolkningen tilsidst tro, at den i Virkeligheden er de to Partier en Tak skyldig. Under Hensyn til, at man altid tidligere har kunnet forhandle fuldstændig sagligt og objektivt om disse Lovforslag, og at man gensidig har haft det Held at naa til Enighed, maa vi fra vor Side i høj Grad beklage, at Regeringspartierne paa en saa illoyal Maade har taget disse Spørgsmaal i den partipolitiske Agitations Tjeneste. Jeg nødes derfor til ved denne Lejlighed at stille Tingene lidt paa Plads og i Henhold til Kendsgerningerne fastslaa, at Regeringspartierne intet som helst har at prale af, men maa dele Ros og Dadel lige med de to Partier, der nu danner Mindretallet, de to Partier, der, den Gang de var Fler-tallet, havde Føringen i denne Sag.

Hvad er „Vejmillionerne“? „Vejmillionerne“ er jo det samlede Provenu, der indkommer i Henhold til Motorafgiftslovene af 1927, et Beløb, som man regner med i Aar skal blive ca. 50 Mill. Kr. Loven af Juli 1927 blev forelagt, den blev gennemført, den blev vedtaget under Ministeriet Madsen-Mygdal, og den bærer den daværende Trafikministers Navn som Underskrift. Anvendelsen af disse Beløb er fastsat i Loven; de skal anvendes til Vejarbejder, de kan ikke anvendes til andet Formaal. Jeg ønsker saa stærkt, som det er mig muligt, at understrege, at den nuværende højtærede Regering ikke paa nogen Maade har øvet et Initiativ, der har bevirket, at det samlede Motorafgiftsprovenu er steget blot med en eneste dansk Øre. Den Forøgelse af Provenuet, der er sket i de senere Aar, er sket i Henhold til Venstres Lov, den Lov, som de to Partier, ogsaa i loyalt Samarbejde, stemte for.

Det andet Slagord, man i denne Forbindelse bruger, er Vej fonden; man remser op, hvor mange Millioner man har skaffet ind i denne, og det er her, man søger at lave Øjenforblændelse ved at tage med den ene Haand og give med den anden.

Formanden: Det ærede Medlem bruger meget stærke Udtryk overfor de andre Partier.

Hedelund: Det er under Hensyn til de Bemærkninger, vi har gjort i Betænkningen.

Formanden: Det berettiger ikke til at bruge Udtryk som Illoyalitet og Øjenforblændelse.

Hedelund: Forholdet er det simple og ligetil, at for hver Øre man lægger i Vej fonden, gaar der en Øre fra det samlede Provenu, og begge tjener det samme Formaal, Vejarbejder, saa hvad man kan anvende mere det ene Sted, har man mindre at anvende det andet Sted.

Den saa meget omtalte Vej fond, der under Debatten her vel nok vil blive det centrale, blev grundlagt af Venstres Regering ved Loven af Juli 1927, idet man ogsaa fra vor Side har erkendt, baade den Gang og senere, at det er formaalistjensligt at have nogle Midler til Disposition til særlige Vejarbejder. Det, der nu er blevet det skæve de to Partigrupper imellem, er Opfattelsen af denne Fonds Virkemaade, idet vor Hovedopfattelse er den, at Ministeren gennem Fonden skal kunne yde Støtte til Vejarbejder, der er af Betydning for Vejnettet som Helhed, men ikke i samme Grad for den lokale Trafik, hvorimod jeg neppe tager fejl, naar jeg siger, at man fra den anden Side vil bruge denne Fond som et Incitament til uden smaalig Kritik overfor Arbejdet absolutte Nødvendighed at faa Arbejde sat i Gang, saaledes at man mere tager Sigte paa Arbejdsløshedsproblemet end paa selve Vejproblemet. Og her er det, vi vil hævde, at Ministeren har disponeret ud over Lovens Forudsætninger.

Den Indsats, de to Partier har gjort, er Gennemførelsen af Loven af 15. April 1930, hvorved Ministeren fik flere Midler overført til Vej fonden, der samtidig blev tredelt, hvorved det hele blev saa kompliceret, hvad Overvejsinspektørens Skrivelse af 3. December 1930 til Ministeriet for offentlige Arbejder er et levende Vidnesbyrd om. Man har nu en Vej fond, der bestaar af en Afdeling A, der disponerer over 1 pCt. af Motorkøretøjernes Vægt- og Benzinafgift, og hvis Formaal er, som jeg nævnte, at fremme de særlige Vejarbejder, samt en Afdeling B og en Afdeling C.

I Afdeling B ligger et Beløb, der svarer til en Trediedel af det Beløb, hvormed de samlede Motorafgifter overstiger 30 Mill. Kr., for 1929—30 er dette Beløb dog fikseret til de 5 Mill. Kr.; dette Beløb skal anvendes til samme Formaal som Midlerne i Afdeling A, men der staar udtrykkeligt i Loven, at ved Anvendelsen af dette Beløb skal der tages særligt Hensyn til økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner og Kommuner med et udstrakt Vejnet.